

๒๒

อ นั ส ง ส์
ถ ว า ย ป ร ะ หี ป

การบูชาบุคคลผู้ควรบูชาเป็นมงคลอย่างยิ่ง

อานิสงส์ถวายเป็นที่ป

๒๓๑

มนุษย์มีความแตกต่างกันในหลายๆ สิ่ง ไม่ว่าจะเป็นอุปนิสัยใจคอ สติปัญญา ความรู้ ความสามารถ ชีวิตความเป็นอยู่ เนื่องจากแต่ละคนได้รับการหล่อหลอมมาต่างกัน อีกทั้งสิ่งที่สั่งสมมาในอดีตก็ไม่เหมือนกัน เพราะมีบางสิ่งบางอย่างที่อยู่ฉากหลัง ทำให้เกิดความแตกต่างกัน สิ่งนั้นก็คือนุญและบาป ซึ่งเราจะเข้าใจหรือไปรู้ไปเห็นสิ่งเหล่านี้ได้ ต่อเมื่อเข้าถึงธรรมกาย และได้ศึกษาวิชชาธรรมกายจึงจะรู้เห็นสิ่งเหล่านี้ได้แจ่มแจ้ง นี่คือการลึกลงของพระพุทธศาสนา ที่เป็นสุดยอดของความรู้ทั้งปวง จะทำให้เรารู้เห็นเรื่องภพภูมิ เรื่องกฎแห่งกรรมได้อย่างละเอียดลึกซึ้ง ความรู้ชนิดนี้ เป็นความรู้อันบริสุทธิ์ที่กำลังรอคอยผู้มีบุญให้มาพิสูจน์ ขอเพียงหยุดใจให้ได้ เมื่อหยุดใจได้ก็สามารถรู้ได้ และช่วยให้เราพ้นทุกข์ได้อีก

มีพุทธพจน์บทหนึ่งที่มาใน มงคลสูตร ว่า

**“บูชา จ ปุชนียานํ เอตมมุงคผลมุตตมํ
การบูชาบุคคลผู้ควรบูชาเป็นมงคลอย่างยิ่ง”**

การบูชา คือการแสดงออกในลักษณะของความเลื่อมใสศรัทธา มีการยกย่องเชิดชู ทั้งทางกาย วาจา และใจ ด้วยความนอบน้อมทั้งต่อหน้าและลับหลัง การแสดงต่อหน้าเป็นการแสดงออกถึงความเคารพและตระหนักในคุณธรรม

อานิสงส์ถวายเป็นประทีป

๒๓๒

ความดีของบุคคลที่เราบูชาอย่างจริงใจ ส่วนการแสดงอาการบูชาลับหลัง เป็นการเตือนใจตัวเราเอง ให้ผูกใจไว้กับคุณธรรมอันสูงส่งของท่าน ก่อให้เกิดความรู้สึกอยากจะทำดีได้อย่างท่าน เป็นการยกใจของเราให้สูงขึ้นเรื่อยๆ การบูชาเป็นกุศโลบายในการฝึกฝนใจที่ยังหยابกระด้าง ยังไม่อาจยอมรับคุณธรรมของใคร ให้กลับกลายเป็นผู้มีอัธยาศัยอ่อนโยน ใจละเอียดอ่อนและนุ่มนวลตามท่านด้วย

โดยเฉพาะการได้บูชาบุคคลผู้ควรบูชา ผู้กระทำการบูชาย่อมได้รับสิ่งที่เป็นสิริมงคลเข้ามาสู่ตัว เพราะผู้บูชาย่อมได้รับการบูชาตอบ การเลือกนับถือและบูชาบุคคลที่ควรบูชากราบไหว้ ซึ่งเปรียบเสมือนวีรบุรุษในหัวใจของเรานั้น ควรจะเป็นผู้อุดมไปด้วยศีล สมာธิ ปัญญา เพราะถ้าหากบูชาโดยไม่พิจารณาและไม่ใช้ปัญญาก็จะกลายเป็นความงมงาย

ปัจจุบันมีการเคารพกราบไหว้บูชาในสิ่งที่ไม่ใช่ที่พึงที่ระลึก เช่น เห็นต้นไม้ต้นใหญ่ๆ ก็เอาผ้าแดงไปพันรอบ ผู้คนลัญจรมานไปมาก็ทักทักไปเองว่า นี่คือต้นไม้ศักดิ์สิทธิ์ หรือเห็นอารามเก่าๆ ขาดคนเข้าไปดูแลรักษา ก็เข้าใจว่าเป็นอารามศักดิ์สิทธิ์ ไปเจอจอมปลวกก็เข้าใจผิดว่า คงมีเจ้าป่าเจ้าเขาลิงสถิตอยู่ด้านใน บางคนเห็นสัตว์เดียรัจฉาน ควายที่มีเขายาวๆ

อานิสงส์ถวายเป็นประทีป

๒๓๓

ก็นึกว่าเป็นลัทธิไสยศาสตร์ ออกสำหรัเดินทางนำสิ่งของไปบูชาพร้อมกับอ้อนวอนขอหวยบ้าง ขอให้ตนเองประสบโชคดิมีชัยบ้าง ทั้งๆ ที่มันเป็นเพียงแค่ลัทธิเดียรัจฉาน เช่นนี้เป็นลักษณะของความเชื่อแบบงมงาย ไม่ใช่การบูชาบุคคลที่ควรบูชา ตามที่หลวงพ่อกะอธิบายต่อไป

บุคคลที่ควรบูชา คือบุคคลที่มีคุณธรรมความดีควรค่าแก่การระลึกนึกถึง ตั้งแต่เป็นผู้อุดมไปด้วยศีล สมาธิ ปัญญา คือมีกาย วาจา ใจบริสุทธิ์ ไม่เป็นพิษเป็นภัยกับใคร เป็นผู้มิจิตใจมั่นคง ประกอบไปด้วยความเมตตา และมีปัญญาสามารถชี้เส้นทางในการดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย บอกเส้นทางสรวรรคณิพพานให้กับเราได้อีกด้วย ถ้าเอาใจไปวางกับผู้ที่ควรบูชาอย่างนี้แล้ว เชื้อมั้นและวางใจได้แน่นอนว่า เราจะพบกับความสุขความสำเร็จและสมปรารถนาในทุกสิ่ง

ปูชนียบุคคลดังกล่าว มีตั้งแต่พระลัมมาลัมพุทธเจ้าซึ่งเป็นสุดยอดของนักปราชญ์บัณฑิตทั้งทางโลกและทางธรรม ในทางโลก พระองค์จบศิลปวิชา ๑๘ สาขา ส่วนทางธรรม พระองค์ ทรงบรรลุดรรชนีเป็นพระอรหันต์ผู้ตรัสรู้เองโดยชอบ พระปัญญาธิคุณของพระองค์จึงยอดเยี่ยมกว่าใครในโลก ทรงสมบุรณ์ด้วยพระบริสุทธิคุณ คือห่างไกลจากอาสวกิเลสทั้งหลาย

อานิสงส์ถวายเป็นประทีป

๒๓๔

พระองค์ทรงตัดภพตัดชาติ ตัดขาดจากเครื่องข้องในภพทั้งปวง แล้ว ความบริสุทธิ์ของพระองค์ กลั่นตัวกันมากเข้า จนกลายเป็นบารมี เป็นรัศมี เป็นฉัพพรรณรังสีที่สว่างไสว บางพระองค์สามารถเปล่งพระรัศมีไปทั่วหมื่นโลกธาตุทีเดียว นอกจากนี้ พระองค์ยังอาศัยมหากรุณาธิคุณแนะนำสรรพสัตว์ทุกหมู่เหล่ามากมายนับไม่ถ้วน ให้หลุดพ้นจากห้วงทุกข์ในสังสารวัฏ พระพุทธองค์จึงทรงเป็นบุคคลผู้ควรบูชาที่สุด

การแสดงออกที่บ่งบอกถึงการบูชาพระพุทธเจ้า มีอยู่ ๓ ทาง คือทางกายกรรม ไม่ว่าจะเดิน ยืน นั่ง นอน หรือประกอบภารกิจใดๆ หากอยู่ต่อหน้าพระพุทธเจ้า หรือสิ่งที่เป็นตัวแทนหรือเนื่องด้วยพระพุทธองค์ เช่น รูปปั้น พระปฏิมากร ภาพถ่าย เราควรต้องมีความเคารพยำเกรง นอบน้อมกราบไหว้ ไม่แสดงอาการลบหลู่ ควรประดิษฐานไว้ในที่ที่เหมาะสม พร้อมหาดอกไม้ ธูปเทียนไปสักการะเพื่อเป็นอามิสบูชา ส่วนทางวจีกรรม เราควรหาโอกาสสวดมนต์สรรเสริญคุณความดีของพระรัตนตรัยเป็นประจำ

ทางด้านมโนกรรม เราควรหมั่นตามระลึกนึกถึงคำสอนของพระพุทธองค์ ส่งใจไปถึงท่าน ให้เป็นผู้มีพระพุทธเจ้าเป็นอารมณ์ เวลานั่งธรรมะก็ให้ไตร่ตรองถึงพุทธคุณ เจริญพุทธา-

อานิสงส์ถวายเป็นประทีป

๒๓๕

นุสติ อานิสงส์นี้จะทำให้เราแคล้วคลาดจากภยันตรายทั้งปวง เพราะพุทธานุภาพเป็นอานุภาพที่ไม่มีประมาณ เราจะต้องหมั่นส่งใจไปถึงผู้รู้ผู้มีอานุภาพเช่นนี้ ถือเป็นการบูชาด้วยมโนกรรม

ที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นคือ จะทำให้เราเข้าถึงตัวจริงของพระพุทธเจ้าที่อยู่ภายใน คือพระธรรมกาย ซึ่งเป็นพุทธรัตนะเป็นที่พึ่งที่ระลึกอันแท้จริงของพวกเราทุกคน ถ้าเอาใจมาวางไว้ในกลางพุทธรัตนะนี้ได้ ทุกข์ทั้งหลายที่มีอยู่ก็จะมลายหายสูญไป ความสุขที่มีอยู่แล้ว จะยิ่งเพิ่มพูนมากขึ้นไปอีก ถ้าทำได้อย่างนี้ ท่านเรียกว่า ถูกเนื้อแท้ของพระพุทธศาสนา เป็นสุดยอดของปฏิบัติบูชา จึงสมควรอย่างยิ่งที่พวกเราเหล่าพุทธศาสนิกชน ควรจะหาโอกาสบูชาบุคคลผู้เลิศที่สุดคือ พระพุทธเจ้า แล้วเราจะได้อานิสงส์ใหญ่ บุญนั้นจะส่งผลให้เราได้บรรลุมรรคผลนิพพาน ดังเช่นพระเอกทปิยเถระ ที่ท่านได้บูชาพระพุทธเจ้าในกาลก่อน บุญนั้นจึงส่งผลให้ท่านได้บรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์

*ท่านได้เกิดในสมัยที่พระพุทธเจ้าพระนามว่า สิทธัตถะดับขันธปรินิพพานแล้ว เหล่ามนุษย์และเทวดาต่างบูชาพระสรีระของพระองค์ ด้วยเครื่องสักการบูชาชั้นเลิศ ทั้งดอกไม้มัธยันทัน

อานิสงส์ถวายเป็นประทีป

๒๓๖

เพชรนิลจินดา รัตนชาติต่างๆ แม้สิ่งเหล่านี้จะเป็นสิ่งที่มีค่ามาก แต่เมื่อเปรียบเทียบกับพระองค์ที่ทรงบำเพ็ญประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติแล้ว เปรียบเทียบกันไม่ได้เลย เพราะฉะนั้น ใครมี แก้วแหวนเงินทอง หรือของมีค่า ต่างพากันนำออกมาบูชา พระพุทธรองค์ด้วยความเคารพเลื่อมใสเป็นที่สุด

วันนั้น มาณพหนุ่มท่านหนึ่ง ตรikirละลึกนึกถึงพระคุณอัน ยิ่งใหญ่ของพระพุทธรองค์ จึงคิดหาวิธีที่จะบูชาพระสรีระของ พระพุทธรองค์ ท่านได้จุดประทีปเพื่อถวายเป็นพุทธบูชา อยู่ใกล้ เเชิงตะกอนของพระพุทธรเจ้า จุดประทีปดวงเดียวให้สว่างไสว จนกว่าพระอาทิตย์จะขึ้น พร้อมส่งใจไปถึงพระพุทธรเจ้า เจริญ- พุทธานุสติ มีพระพุทธรเจ้าเป็นอารมณ์อยู่ตลอดเวลา

ด้วยกรรมที่ได้ทำไว้ดีแล้วในครั้งนั้น เมื่อละโลก ท่านได้ ไปบังเกิดในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ เป็นเทพบุตรชื่อว่าเอกทีปะ มี ประทีปแสนดวงส่องสว่างอยู่ในวิมานของท่านตลอดเวลา วิมานของท่านจึงสวยงามสว่างไสวเป็นพิเศษ รัศมีกายของท่าน แผ่ชานออกไปทั่วทุกทิศทุกทางเหมือนพระอาทิตย์ที่กำลังส่องแสง ตลอดเวลา ที่น่าอัศจรรย์ยิ่งไปกว่านั้นคือ เมื่อมาเกิดเป็นมนุษย์ ท่านสามารถมองเห็นได้ตลอดด้วยมังสจักขุ คือตาเนื้อ สามารถ มองทะลุฝา กำแพง ภูเขา โดยรอบได้ถึงร้อยโยชน์ ท่านสวย

อานิสงส์ถวายประทีป

๒๓๓

สุขในเทวโลกถึง ๗๗ ครั้ง ได้เป็นจอมเทพในสวรรค์อีก ๓๑ ครั้ง
ได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิราช ๒๔ ครั้ง แล้วยังได้เป็นพระเจ้า
ประเทศราชอันไพบุลย์อีกมากมาย

มาในภพชาตินี้ เมื่อจุติจากเทวโลกแล้ว ท่านได้มา
บังเกิดในครรภ์ของมารดา นัยน์ตาของท่านแม้อยู่ในครรภ์
ของมารดา ก็สามารถมองเห็นได้ตลอด ครั้นอายุได้เพียง ๔ ขวบ
บุญนั้นก็ส่งผลให้ท่านได้ออกบวชเป็นสามเณร บวชได้ไม่ถึงครึ่ง
เดือน ท่านก็สามารถปฏิบัติธรรมหมดกิเลสได้เป็นพระอรหันต์
ผู้มีทิพยจักขุ ท่านบอกว่า ที่ท่านมองเห็นได้ไกลไม่ติดขัด ไม่เห็น
ความมืดเลยนั้น เป็นเพราะผลของการถวายประทีปเพียง
ดวงเดียวเพื่อเป็นพุทธานุชา

เพราะฉะนั้น บุญจากการบูชาพระพุทธรูปเจ้าเป็นบุญใหญ่
มีอานิสงส์จกนับจักประมาณมิได้ โดยเฉพาะบุญพิเศษที่เรา
จะได้ร่วมกันจุดโคมมาฆประทีปนับแสนดวงเป็นพุทธานุชา
ที่ลานธรรมมหาธรรมกายเจดีย์ เป็นบุญที่จะทำให้เราได้ตาทิพย์
ได้ดวงปัญญาสว่างไสว ทำให้มีสุคติโลกสวรรค์เป็นที่ไป กระทั่ง
ได้บรรลุมรรคผลนิพพานทุกวันมาฆบูชาของทุกปี หลวงพ่อ
ปรารภนาให้ทุกคนทั่วโลกได้มาร่วมบุญใหญ่ในครั้งนี้กัน หาก
ท่านใดอยากได้บุญจากการถวายประทีปเป็นพุทธานุชา เหมือน

อานิสงส์ถวายเป็นประทีป

๒๓๘

พระเอกที่ปิยเถระ ก็ให้มาร่วมกันปฏิบัติธรรม ชำระกาย วาจา ใจให้บริสุทธิ์ ช่วงเย็นเราจะได้พร้อมใจกันจุดโคมมาชมประทีป และเจริญพุทธธานุสติมีพระพุทธเจ้าเป็นอารมณ์ ภายนอกก็สว่างไสวด้วยแสงประทีป ภายในใจของเราก็สว่างไสวไปด้วยแสงธรรม ส่วนท่านใดไม่สะดวก ก็ให้ไปจุดมาชมประทีปที่วัดใกล้บ้าน จะเวียนเทียนรอบศาลา พระอุโบสถ หรือเจดีย์ประจำหมู่บ้าน ก็ถือว่าได้บุญเหมือนกัน ดังนั้นให้มาเอาบุญใหญ่โดยพร้อมเพรียงกันทุกๆ คน

